

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 325/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť P. L., H., zastúpeného advokátom JUDr. D. S., H., vo veci namietaného porušenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 7 Co 136/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. L. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júna 2008 doručená sťažnosť P. L., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 7 Co 136/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 26. júna 2008.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 18. decembra 2003 podal Okresnému súdu Humenné (ďalej len „okresný súd“) žalobu o určenie, že časť nehnuteľnosti patrí do dedičstva po označených dvoch poručiteľoch. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 6 C 208/2003 z 22. mája 2007 bolo žalobe sťažovateľa vyhovené, avšak náhrada trov

konania mu nebola priznaná. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie obaja účastníci konania. Rozsudkom krajského súdu č. k. 7 Co 136/2007-133 z 19. mája 2008 bol rozsudok okresného súdu potvrdený a sťažovateľovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 19. júna 2008. Dovolanie proti nemu nie je prípustné.

Podľa názoru sťažovateľa nepriznaním náhrady trov konania úspešnému sťažovateľovi došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Hoci podľa § 150 Občianskeho súdneho poriadku ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, v danom prípade takéto dôvody neexistovali. Bolo treba zohľadniť skutočnosť, že trovy konania narástli tvrdohlavosťou a neopodstatnenou obranou žalovanej. Len kvôli tomu bolo treba nariadiť znalecké dokazovanie, vypočúvať znalca, nariaďovať pojednávania. Žalovaná podala proti rozsudku okresného súdu aj odvolanie, preto sa muselo konať aj odvolacie pojednávanie. To všetko zvyšovalo trovy súdneho konania. Pritom žalovaná je dedičkou po účastníčke iného konania a dedila po nej všetko.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označeného článku dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 7 Co 136/2007 s tým, aby rozsudok krajského súdu z 19. mája 2008 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania na okresnom súde a náhrady trov odvolacieho konania bol zrušený a v tomto rozsahu vec vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie. Požaduje tiež náhradu trov právneho zastúpenia v sume 6 732 Sk.

Z rozsudku krajského súdu č. k. 7 Co 136/2007-133 z 19. mája 2008 vyplýva, že ním bol potvrdený rozsudok okresného súdu č. k. 6 C 208/2003-108 z 22. mája 2007, pričom účastníkom nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Rozsudkom okresného súdu bolo určené, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po dvoch poručiteľoch, pričom sťažovateľovi nebola náhrada trov konania priznaná. Sťažovateľom napadnutý výrok o nepriznaní náhrady trov je správny. Aplikácia ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku prichádza do úvahy vtedy, keď sú naplnené všetky predpoklady na

priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý môže spočívať buď v okolnostiach danej veci, alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Výnimočnosť prerokúvanej veci je daná tým, že žalovaná účastníčkou skoršieho konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 1012/84 vôbec nebola, a preto nijakým spôsobom nemohla ani ovplyvniť nesprávne zaradenie sporných nehnuteľností do rozhodnutia týkajúceho sa zrušenia a vyporiadania úplne inej nehnuteľnosti. Z rovnakých dôvodov nebolo možné priznať sťažovateľovi ani náhradu trov odvolacieho konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu tento nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie veci všeobecným súdom môže sa stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natolko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (*mutatis mutandis* I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06).

Podľa názoru ústavného súdu sťažnosť treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

Predmetom sťažnosti je posúdenie otázky, či bolo namieste použitie ustanovenia § 150 Občianskeho súdneho poriadku v súdnom spore, v ktorom sťažovateľ bol vo veci samej úspešný.

Podľa názoru ústavného súdu argumenty krajského súdu, podľa ktorých nebolo možné priznať úspešnému sťažovateľovi náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, treba považovať za úplné a presvedčivé. V žiadnom prípade ich nemožno označiť za arbitrárne či zjavne neodôvodnené. Preto ani niet dôvodu na to, aby ústavný súd do týchto záverov zasiahol.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2008